

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

4.1 ผลการวิเคราะห์การศึกษานิตของยีสต์ที่เหมาะสมในการหมักเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ

หลังจากที่เตรียมวัตถุดิบเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ แล้วนำมาผสมกันทั้งหมด เพื่อให้เงาะมีความสม่ำเสมอ จากนั้นนำไปวัดค่าของแข็งที่ละลายได้เริ่มต้นพบว่ามีความเท่ากับ 19.6 บริกซ์ และมีความเป็นกรด – ด่าง เท่ากับ 4.1 เมื่อนำไปหมักกับยีสต์ 14 วัน ให้ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ

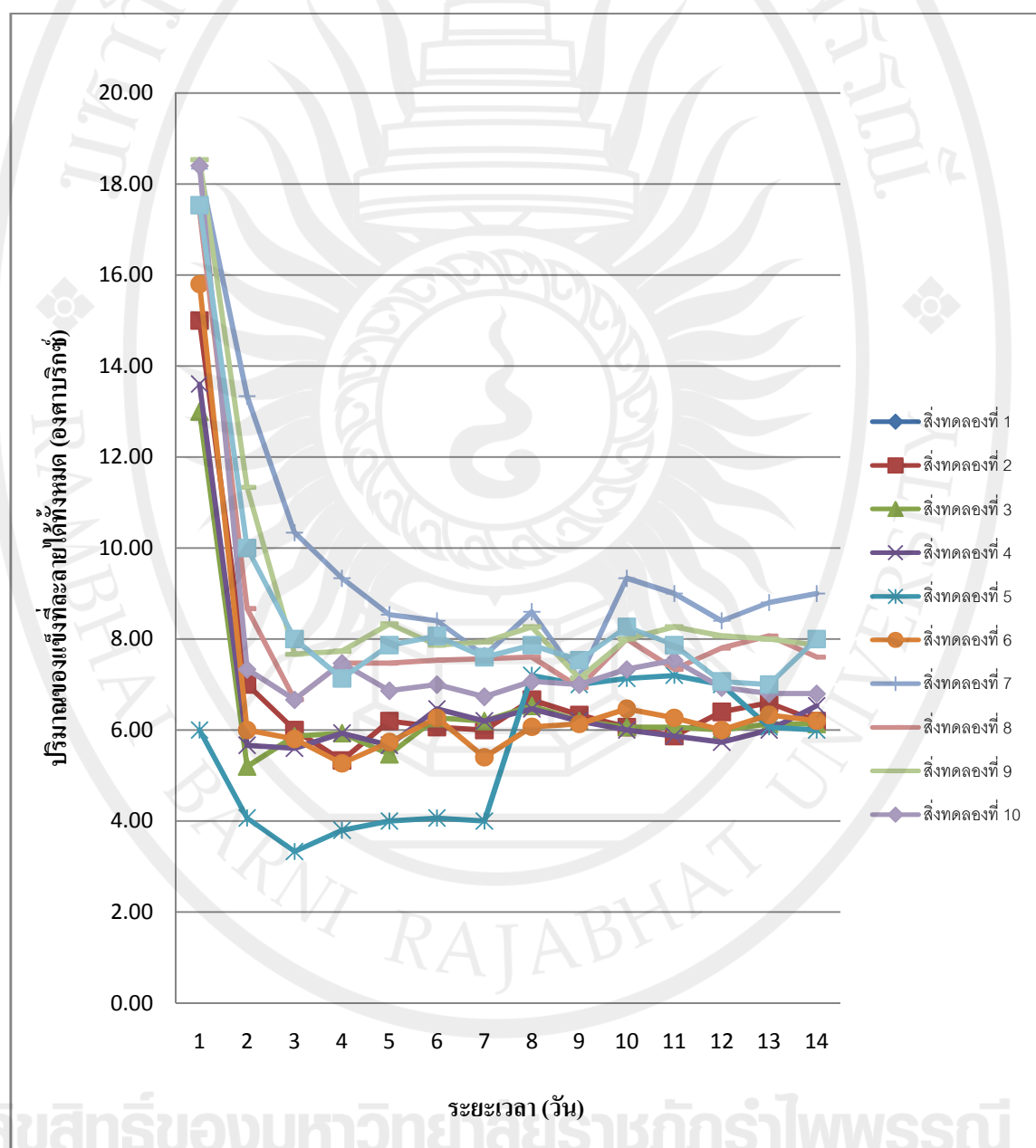
สิ่งทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	15 ^c	7 ^{cd}	6 ^b	5.3 ^b	6.2 ^{bc}	6 ^b	6 ^{bc}	6.6 ^{abc}	6.3 ^{ab}	6 ^{ab}	5.8 ^a	6.4 ^b	6.6 ^{abc}	6.2 ^{ab}
2	13 ^b	5.2 ^{ab}	5.8 ^b	5.9 ^b	5.4 ^b	6.2 ^b	6.2 ^{bc}	6.5 ^{abc}	6.2 ^a	6 ^{ab}	6 ^a	6 ^{ab}	6.1 ^a	6.1 ^{ab}
3	13.6 ^b	5.6 ^b	5.6 ^b	5.9 ^b	5.6 ^b	6.4 ^{bc}	6.2 ^{bc}	6.4 ^{ab}	6.2 ^a	6 ^a	5.8 ^a	5.7 ^a	6 ^a	6.5 ^{ab}
4	6 ^a	4 ^a	3.3 ^a	3.8 ^a	4 ^a	4 ^a	4 ^a	7.2 ^{bcde}	7 ^{bc}	7.1 ^c	7.2 ^d	7 ^c	6 ^a	6 ^a
5	15.8 ^c	6 ^{bc}	5.8 ^b	5.2 ^b	5.7 ^b	6.2 ^b	5.4 ^b	6 ^a	6.1 ^a	6.4 ^b	6.2 ^a	6 ^{ab}	6.3 ^{ab}	6.2 ^{ab}
6	18.3 ^{de}	13.3 ^h	10.3 ^e	9.3 ^d	8.5 ^f	8.4 ^f	7.6 ^{de}	8.6 ^f	7.1 ^c	9.3 ^e	9 ^e	8.4 ^e	8.8 ^e	9 ^d
7	17.4 ^d	8.6 ^f	6.6 ^{bc}	7.4 ^c	7.4 ^{de}	7.5 ^{de}	7.5 ^{de}	7.6 ^{cdef}	6.9 ^{bc}	8 ^d	7.3 ^{bc}	7.8 ^d	8 ^d	7.6 ^c
8	18.5 ^e	11.3 ^g	7.6 ^{cd}	7.7 ^c	8.3 ^f	7.8 ^{ef}	7.9 ^e	8.2 ^{ef}	7.1 ^c	8 ^d	8.2 ^d	8 ^{de}	8 ^d	7.8 ^c
9	18.4 ^{de}	7.3 ^d	6.6 ^{bc}	7.4 ^c	6.8 ^{cd}	7 ^{cd}	6.7 ^{cd}	7 ^{abcd}	7 ^{bc}	7.3 ^c	7.5 ^{bc}	6.9 ^c	6.8 ^{bc}	6.8 ^d
10	17.5 ^{de}	10 ^f	8 ^d	7.1 ^c	7.8 ^{ef}	8 ^{ef}	7.6 ^{de}	7.8 ^{def}	7.5 ^c	8.2 ^d	7.8 ^{cd}	7 ^c	7 ^c	8 ^c

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ของแข็งที่ละลายได้ ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ

จากตารางที่ 3 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แต่ละวันมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีแนวโน้มลดลง (ภาพที่ 1) เช่น สิ่งทดลองที่ 1 เริ่มต้นที่ 19.6 บริกซ์ วันที่ 2 ลดลงเหลือ 7 บริกซ์ มีแนวโน้มคงที่จนถึงวันที่ 14 ซึ่งในทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่ยีสต์มีการ

ย่อยและใช้น้ำตาลสูงที่สุดเหลือปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 4 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR5020 มีค่าของแข็งที่ละลายได้ร้อยละ 6 สิ่งทดลองที่ยีสต์มีการย่อยและใช้น้ำตาลน้อยที่สุดเหลือปริมาณของแข็งที่ละลายได้สูงที่สุด คือสิ่งทดลองที่ 10 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5596+ TISTR 5194 + TISTR 5094 มีค่าของแข็งที่ละลายได้ร้อยละ 8บริกซ์ และในทุกสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณของแข็งที่ละลายได้

ภาพที่ 1 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

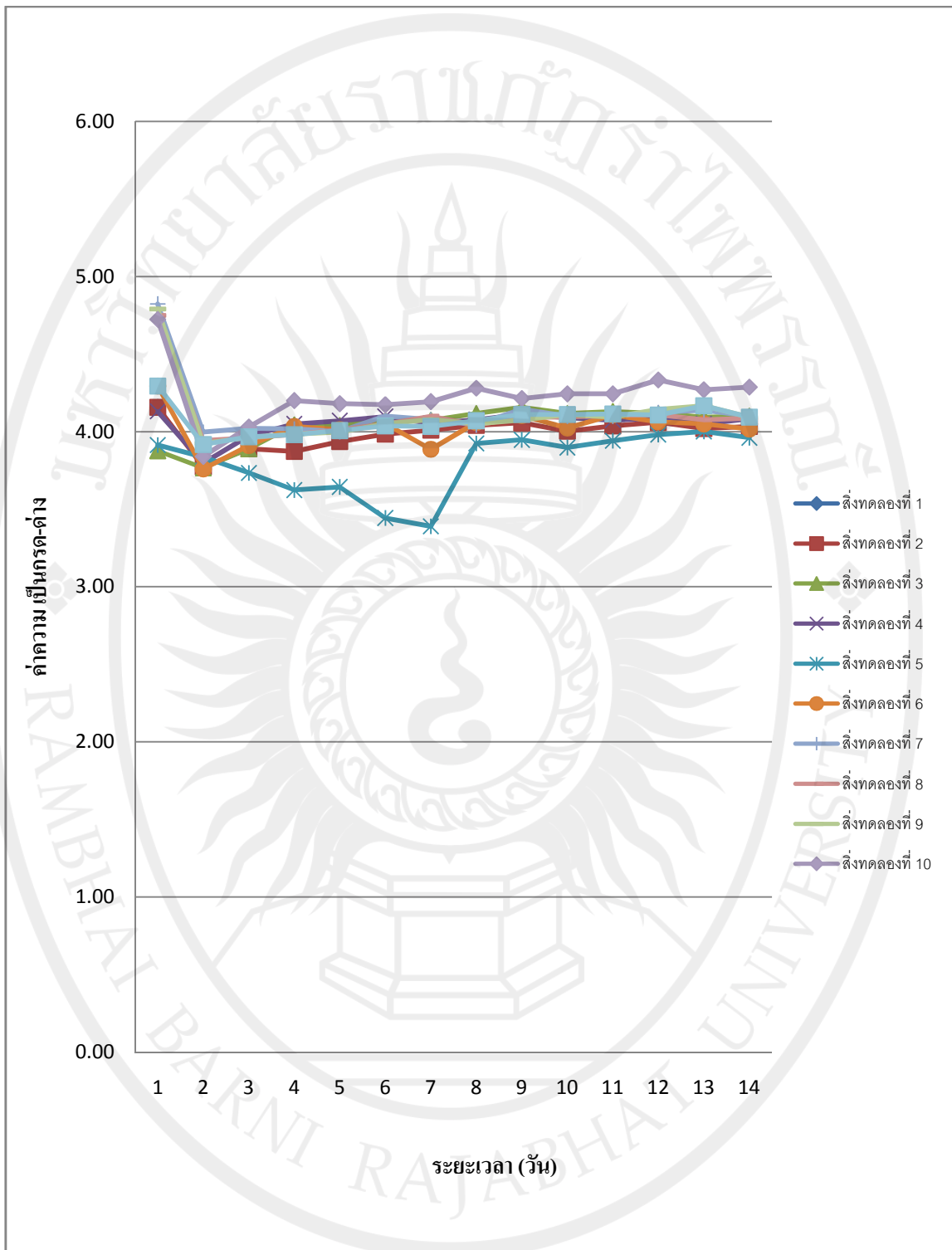
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ

สิ่ง ทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	4.1 ^b	3.7 ^{ab}	3.8 ^b	3.8 ^b	3.9 ^b	3.9 ^b	4 ^{bc}	4 ^b	4 ^b	4 ^b	4 ^b	4 ^b	4 ^a	4 ^b
2	3.8 ^a	3.7 ^{ab}	3.8 ^b	4 ^c	4 ^{bc}	4 ^c	4 ^{cd}	4.1 ^c	4.1 ^c	4.1 ^c	4.1 ^d	4.1 ^{de}	4 ^{abc}	4.1 ^c
3	4.1 ^b	3.7 ^{ab}	3.9 ^{de}	4 ^c	4 ^{bc}	4 ^c	4 ^{cd}	4 ^{bc}	4.1 ^{cde}	4 ^c	4 ^c	4 ^{bcd}	4 ^{ab}	4 ^c
4	3.9 ^a	3.8 ^b	3.7 ^a	3.6 ^a	3.6 ^a	3.4 ^a	3.3 ^a	3.9 ^a	3.9 ^a	3.8 ^a	3.9 ^a	3.9 ^a	4 ^a	3.9 ^a
5	4.2 ^c	3.7 ^a	3.9 ^{ab}	4 ^c	4 ^{bc}	4 ^{bc}	3.8 ^b	4 ^{bc}	4.1 ^{bcd}	4 ^b	4.1 ^{cd}	4 ^{bc}	4 ^{ab}	4 ^b
6	4.8 ^c	3.9 ^d	4 ^{ef}	4 ^c	4 ^{bc}	4.1 ^c	4 ^{cd}	4 ^b	4.1 ^{de}	4.1 ^c	4.1 ^{cd}	4.1 ^{de}	4.1 ^{bc}	4.1 ^c
7	4.7 ^{de}	3.9 ^{cd}	3.9 ^{cd}	3.9 ^c	4 ^{bc}	4 ^{bc}	4.1 ^{cd}	4 ^b	4 ^{bc}	4 ^c	4.1 ^{cd}	4.1 ^{cde}	4 ^{abc}	4 ^c
8	4.7 ^{de}	3.9 ^c	3.9 ^{cde}	3.9 ^c	3.9 ^{bc}	4 ^{bc}	4 ^{cd}	4 ^b	4 ^{bc}	4.1 ^c	4 ^{cd}	4.1 ^e	4.1 ^c	4 ^c
9	4.7 ^d	3.8 ^b	4 ^f	4.2 ^d	4 ^c	4.1 ^d	4.1 ^d	4.2 ^d	4.2 ^f	4.2 ^d	4.2 ^e	4.3 ^f	4.2 ^d	4.2 ^d
10	4.2 ^c	3.9 ^c	3.9 ^{cde}	3.9 ^c	4 ^{bc}	4 ^{bc}	4 ^{bc}	4 ^{bc}	4.1 ^{cde}	4.1 ^c	4.1 ^c	4.1 ^{bcd}	4.1 ^c	4 ^c

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P>0.05$)

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าความเป็นกรด – ด่างแต่ละวันมีแนวโน้มคงที่ (ภาพที่ 2) เช่น สิ่งทดลองที่ 1 เริ่มที่ค่าความเป็นกรด – ด่าง 4.1 ลดลงเหลือ 3.7 วันที่ 3 เพิ่มขึ้นเป็น 3.8 จนมีแนวโน้มคงที่ในวันที่ 7 จนถึงวันที่ 14 โดยมีค่าความเป็นกรด – ด่าง คือ 4 ซึ่งในทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่มีค่าความเป็นกรด – ด่างสูงที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 9 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 + TISTR 5194 + TISTR 5596 คือเชื้อผสม มีค่า 4.2 และสิ่งทดลองที่มีค่าความเป็นกรด – ด่างต่ำที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 4 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 มีค่า 3.9 และในทุกสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรด – ด่าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาพที่ 2 ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำที่หมักจากยีสต์

4 สายพันธุ์และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมด ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ

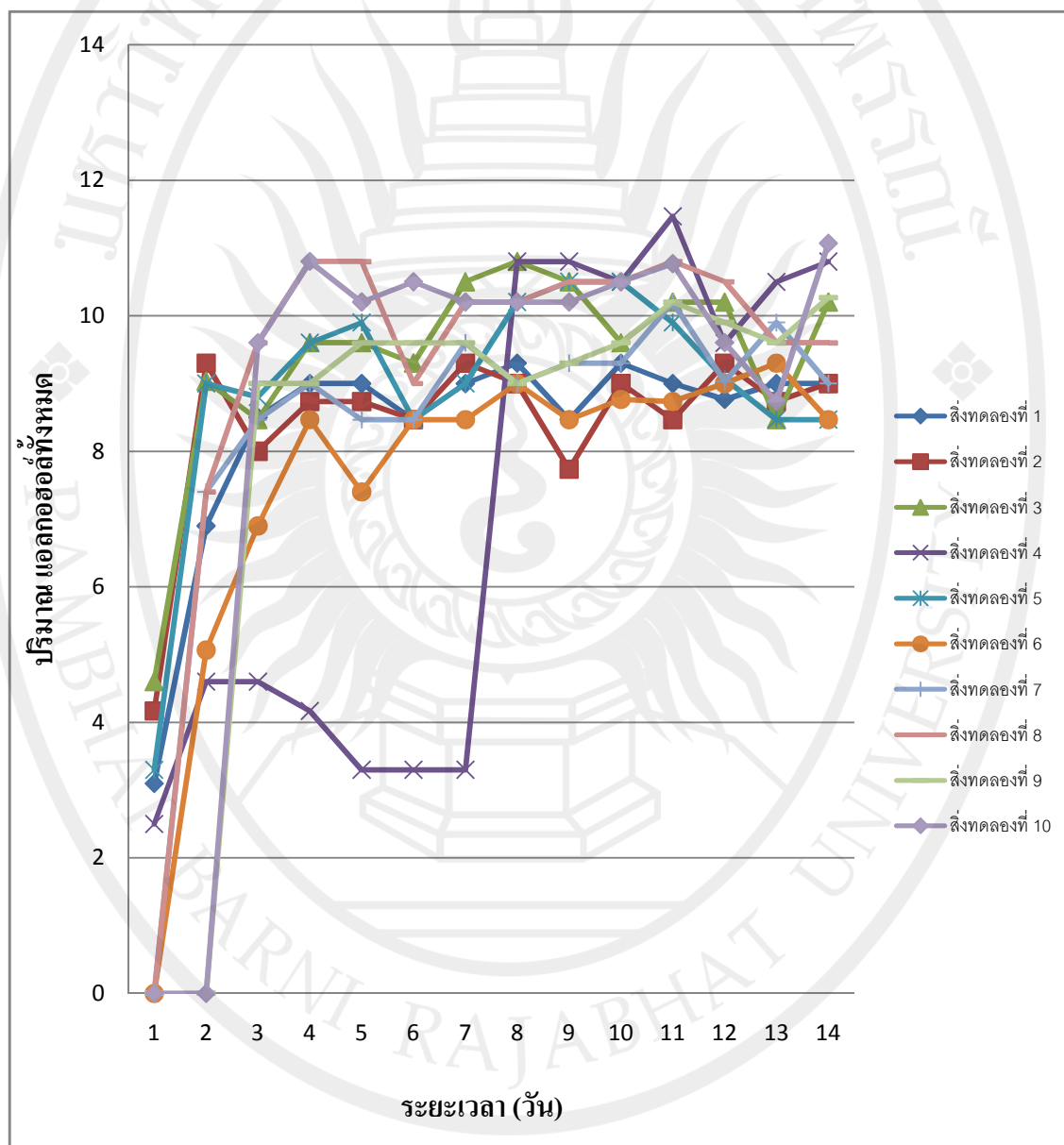
สิ่งทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	3.1 ^c	6.9 ^c	8.5 ^{bc}	9 ^{bc}	9 ^{cde}	8.4 ^b	9 ^{bc}	9.3 ^{ab}	8.4 ^{ab}	9.3 ^{ab}	9a ^{bc}	8.7 ^a	9 ^{ab}	9 ^{ab}
2	4.1 ^d	9.3 ^d	8 ^{bc}	8.7 ^{bc}	8.7 ^{cd}	8.4 ^b	9.3 ^{bcd}	9 ^c	7.7 ^a	9 ^a	8.4 ^a	9.3 ^a	8.7 ^{ab}	9 ^{ab}
3	4.6 ^d	9 ^d	8.4 ^{bc}	9.6 ^c	9.6 ^{cdef}	9.3 ^b	10.5 ^d	10.8 ^c	10.5 ^c	9.6 ^{ab}	10.2 ^{cde}	10.2 ^a	8.4 ^a	10.2 ^{bcd}
4	2.5 ^b	4.6 ^b	4.6 ^a	4.1 ^a	3.3 ^a	3.3 ^a	3.3 ^a	10.8 ^c	10.8 ^c	10.5 ^b	11.4 ^c	9.6 ^a	10.5 ^c	10.8 ^d
5	3.3 ^c	9 ^d	8.8 ^{bc}	9.6 ^c	9.9 ^{def}	8.4 ^b	9 ^{bc}	10.2 ^{bc}	10.5 ^c	10.5 ^b	9.9 ^{bcd}	9 ^a	8.4 ^a	8.4 ^a
6	0 ^a	5 ^b	6.9 ^b	8.4 ^b	7.4 ^b	8.4 ^b	8.4 ^b	9 ^a	8.4 ^{ab}	8.7 ^a	8.7 ^{bc}	9 ^a	9.3 ^{abc}	8.4 ^a
7	0 ^a	7.4 ^c	8.4 ^{bc}	9 ^{bc}	8.4 ^{bc}	8.4 ^b	9.6 ^{bcd}	9 ^a	9.3 ^{abc}	9.3 ^{ab}	10.2 ^{cde}	9 ^a	9.9 ^{bc}	9 ^{ab}
8	0 ^a	7.4 ^c	9.6 ^c	10.8 ^d	10.8 ^f	9 ^b	10.2 ^{cd}	10.2 ^{bc}	10.5 ^c	10.5 ^b	10.8 ^{de}	10.5 ^a	9.6 ^{abc}	9.6 ^{abc}
9	0 ^a	0 ^a	9 ^c	9 ^{bc}	9.6 ^{cdef}	9.6 ^b	9.6 ^{bcd}	9 ^a	9.3 ^{abc}	9.6 ^{ab}	10.2 ^{cde}	9.9 ^a	9.6 ^{abc}	10.2 ^{cd}
10	0 ^a	0 ^a	9.6 ^c	10.8 ^d	10.2 ^{ef}	10.5 ^c	10.2 ^{cd}	10.2 ^{bc}	10.2 ^{bc}	9.3 ^{ab}	10.7 ^{de}	9.6 ^a	8.7 ^{ab}	11 ^d

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P>0.05$)

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมด ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ

ตารางที่ 5 พบว่า ปริมาณแอลกอฮอล์แต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกวัน (ภาพที่ 3) ซึ่งสัมพันธ์กับปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดที่มีแนวโน้มลดลงจากวันแรก เมื่อบริกซ์ลดลงจะมีการสร้างแอลกอฮอล์ขึ้น เช่น สิ่งทดลองที่ 1 วันที่ 1 ปริมาณแอลกอฮอล์ร้อยละ 3.1 และมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวัน และคงที่ในวันที่ 13 คือ ปริมาณแอลกอฮอล์ร้อยละ 9 และทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่มีปริมาณแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 10 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5596+ TISTR 5194 + TISTR 5094 มีค่าร้อยละ 11 และสิ่งทดลองที่มีปริมาณแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 5 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5596+TISTR 5194 มีค่าร้อยละ 8.4 และสิ่งทดลองที่ 6 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5094+TISTR 5020 มีค่าร้อยละ 8.4 และในทุกสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แสดงว่า ยีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมด

แต่หากพิจารณาจากตารางปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะ พบว่าปริมาณแอลกอฮอล์สูงที่สุดในวันที่ 11 คือ สิ่งทดลองที่ 4 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 มีค่า ร้อยละ 11.4 จะเห็นว่าระยะเวลาที่ปริมาณแอลกอฮอล์มากขึ้นจะอยู่ในช่วงวันที่ 7 ถึงวันที่ 11 ซึ่งเป็นช่วงที่ยีสต์เริ่มย่อยน้ำตาลเพื่อผลิตเอทานอลได้ในปริมาณมาก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาพที่ 3 ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

4.2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาชนิดของยีสต์ที่เหมาะสมในการหมักเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำ

หลังจากที่เตรียมวัตถุดิบเงาะเอาเฉพาะน้ำ แล้วนำมาผสมกันทั้งหมด เพื่อให้เงาะมีความสม่ำเสมอ จากนั้นนำไปวัดค่าของแข็งที่ละลายได้เริ่มต้นพบว่ามีค่าเท่ากับ 20 บริกซ์ และมีค่าความเป็นกรด - ด่าง เท่ากับ 4.5 เมื่อนำไปหมักกับยีสต์ 14 วัน ให้ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำ

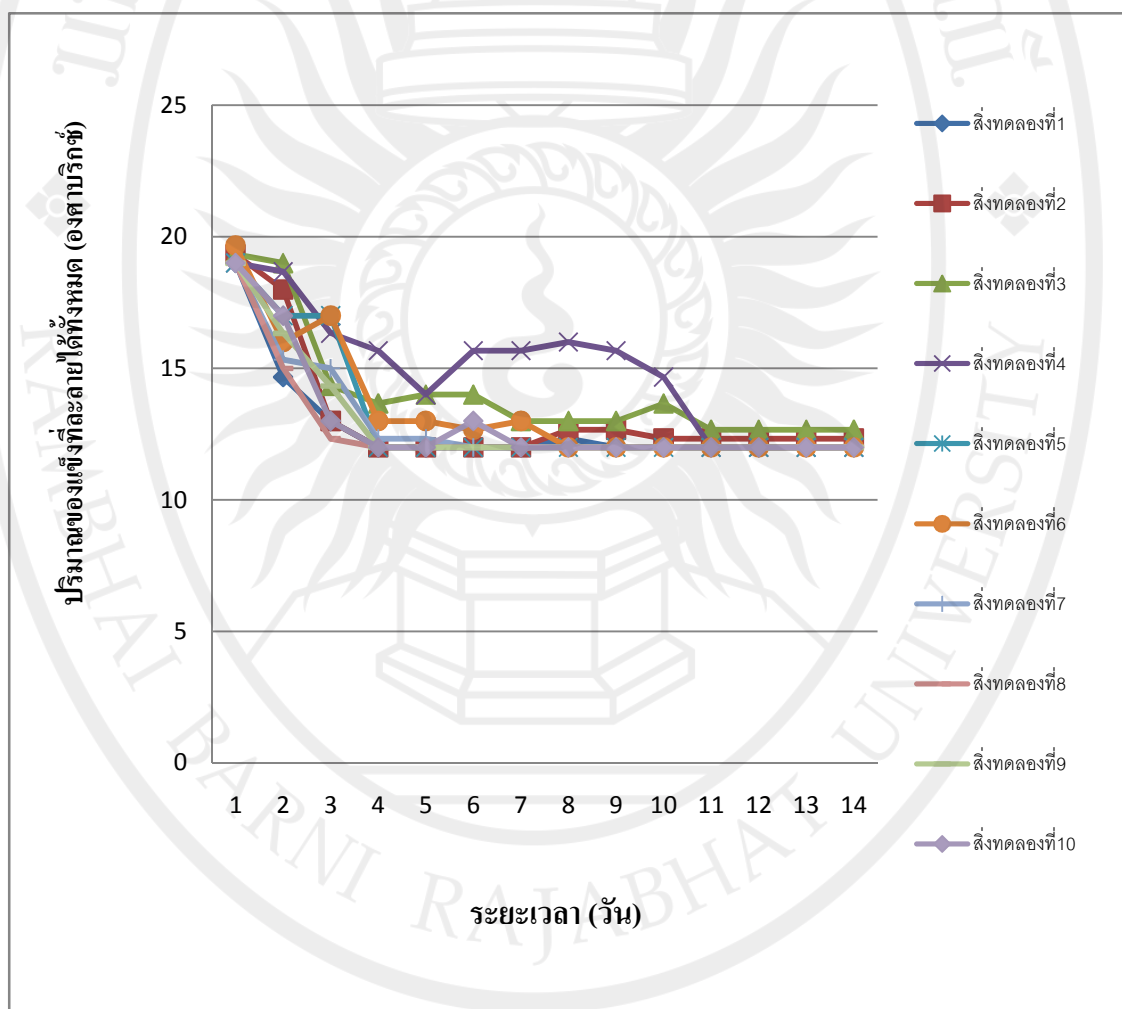
สิ่ง ทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	19 ^a	14.6 ^a	13 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12.3 ^{ab}	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a
2	19.3 ^{ab}	18 ^c	13 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12.6 ^{bc}	12.6 ^b	12.3 ^{ab}	12.3 ^{ab}	12.3 ^{ab}	12.3 ^{ab}	12.3 ^a
3	19 ^{ab}	19 ^f	14.3 ^c	13.6 ^c	14 ^c	14 ^c	13 ^b	13 ^c	13 ^b	13.6 ^{bc}	12.6 ^b	12.6 ^b	12.6 ^b	12.6 ^b
4	19 ^a	18.6 ^{cf}	16.3 ^d	15.6 ^d	14 ^a	15.6 ^d	15.6 ^c	16 ^d	15.6 ^c	14.6 ^d	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a
5	19.6 ^a	17 ^d	17 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a
6	19 ^b	16 ^{dc}	17 ^b	13 ^b	13 ^b	12.6 ^b	13 ^b	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a
7	19 ^a	15.3 ^{ab}	15 ^a	12.3 ^a	12.3 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a
8	19 ^a	15 ^a	12.3 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a
9	19 ^a	16.3 ^{cd}	14.3 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a
10	19 ^a	17 ^d	13 ^a	12 ^a	12 ^a	13 ^b	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a	12 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำ

จากตารางที่ 6 ปริมาณของแข็งที่ละลายที่ละลายได้แต่ละวันมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีแนวโน้มลดลง (ภาพที่ 4) เช่น สิ่งทดลองที่ 1 เริ่มต้นที่ 20 บริกซ์ วันที่ 1 ลดลงเหลือ 19 บริกซ์ วันที่ 2 ลดลงเหลือ 14.6 บริกซ์ มีแนวโน้มคงที่ในวันที่ 4 ถึงวันที่ 14 ซึ่งในทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่ยีสต์มีการย่อยและใช้น้ำตาลสูงที่สุดเหลือปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 1, 4, 5, 6, 7, 8 และ 9 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วย

ยีสต์ *S.cerevisiae*TISTR 5194, *S.cerevisiae*TISTR 5020, *S.cerevisiae* TISTR 5596 + TISTR 5194, *S.cerevisiae* TISTR 5094 + TISTR 5020, *S.cerevisiae* TISTR 5094 + TISTR 5596, *S.cerevisiae* TISTR 5094 + TISTR 5020 +TISTR 5194, *S.cerevisiae*TISTR 5020 +TISTR 5194 +TISTR 5596, และ *S.cerevisiae*TISTR 5596 +TISTR 5194 + TISTR 5094 มีค่าของแข็งที่ละลายได้ร้อยละ 6 บริกซ์ ยีสต์ที่มีการย่อยและใช้น้ำตาลน้อยที่สุดเหลือปริมาณของแข็งที่ละลายได้สูงสุด คือสิ่งทดลองที่ 3 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae*TISTR5596มีค่าของแข็งที่ละลายได้ร้อยละ 12.6 บริกซ์ และในสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของแข็งที่ละลายได้

ภาพที่ 4 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

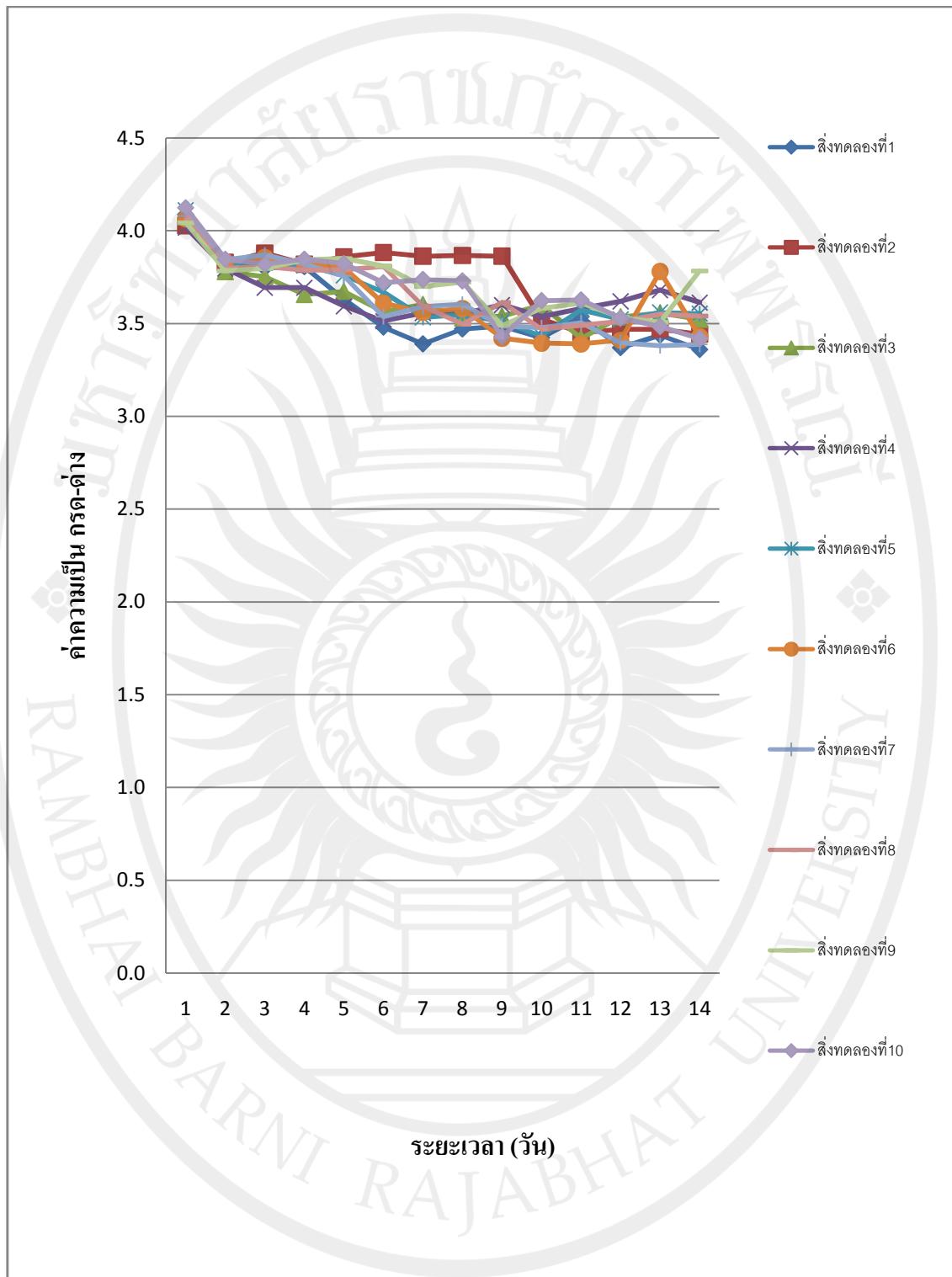
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำ

สิ่ง ทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	4 ^d	3.8 ^c	3.8 ^{bc}	3.8 ^{bc}	3.6 ^{ab}	3.4 ^a	3.3 ^a	3.4 ^a	3.4 ^{abc}	3.4 ^{abc}	3.5 ^{abc}	3.7 ^a	3.4 ^{ab}	3.3 ^a
2	4 ^{ab}	3.8 ^{bc}	3.8 ^c	3.8 ^{bc}	3.8 ^d	3.8 ^f	3.8 ^d	3.8 ^c	3.8 ^c	3.5 ^a	3.4 ^{abc}	3.4 ^{abc}	3.4 ^{ab}	3.4 ^{ab}
3	4.1 ^e	3.7 ^a	3.7 ^b	3.6 ^a	3.6 ^{abc}	3.5 ^{abc}	3.6 ^b	3.5 ^{abc}	3.5 ^{cd}	3.6 ^b	3.4 ^{ab}	3.5 ^{cd}	3.5 ^{ab}	3.5 ^{ab}
4	4 ^a	3.7 ^{ab}	3.6 ^a	3.6 ^{ab}	3.5 ^a	3.5 ^{ab}	3.5 ^b	3.5 ^{abc}	3.6 ^d	3.5 ^{ab}	3.5 ^{bc}	3.6 ^d	3.6 ^{ab}	3.6 ^{ab}
5	4.1 ^c	3.8 ^{abc}	3.8 ^{cde}	3.8 ^{bc}	3.7 ^{bcd}	3.6 ^{cd}	3.5 ^b	3.5 ^{abc}	3.5 ^{bc}	3.4 ^{ab}	3.5 ^a	3.5 ^{cd}	3.5 ^{ab}	3.5 ^{ab}
6	4 ^c	3.8 ^{bc}	3.8 ^{cde}	3.8 ^c	3.8 ^{cd}	3.6 ^{bcd}	3.5 ^b	3.5 ^{bc}	3.4 ^a	3.4 ^{ab}	3.3 ^{abc}	3.4 ^{abc}	3.7 ^{ab}	3.4 ^{ab}
7	4 ^{cd}	3.8 ^c	3.8 ^{de}	3.8 ^{bc}	3.7 ^{bcd}	3.5 ^{ab}	3.5 ^b	3.6 ^c	3.4 ^{abc}	3.4 ^{ab}	3.5 ^{abc}	3.3 ^{ab}	3.3 ^{ab}	3.3 ^a
8	4 ^c	3.7 ^{ab}	3.8 ^{cd}	3.7 ^{bc}	3.7 ^{cd}	3.8 ^{ef}	3.5 ^b	3.4 ^{ab}	3.6 ^d	3.4 ^{ab}	3.4 ^{abc}	3.5 ^{bcd}	3.5 ^{ab}	3.5 ^{ab}
9	4 ^d	3.7 ^a	3.7 ^{bc}	3.8 ^c	3.8 ^d	3.8 ^{ef}	3.7 ^c	3.7 ^d	3.4 ^{abc}	3.5 ^{ab}	3.6 ^c	3.5 ^{cd}	3.5 ^{ab}	3.7 ^a
10	4.1 ^e	3.8 ^c	3.8 ^{cd}	3.8 ^c	3.8 ^d	3.7 ^{de}	3.7 ^c	3.7 ^d	3.4 ^{ab}	3.6 ^b	3.6 ^c	3.5 ^{bcd}	3.4 ^{ab}	3.4 ^{ab}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำ

จากตารางที่ 7 พบ ค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ละวันมีแนวโน้มคงที่ (ภาพที่ 5) เช่นสิ่งทดลองที่ 2 เริ่มค่าความเป็นกรดด่าง 4.5 วันที่ 1 มีค่า 4.0 วันที่ 2 ลดลงเหลือ 3.8 จนมีแนวโน้มคงที่ในวันที่ 8 ถึงวันที่ 10 โดยมีค่าความเป็นกรด-ด่าง คือ 3.4 ซึ่งในทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างสูงสุด คือ สิ่งทดลอง 9 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 + TISTR 5194 + TISTR 5596 คือ เชื้อผสมมีค่า 3.7 และสิ่งทดลองที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างต่ำที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 1 และสิ่งทดลองที่ 7 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S. cerevisiae* TISTR 5194 และ *S.cerevisiae* TISTR 5094 + TISTR 5596 มีค่า 3.3 และในทุกสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงยีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรด-ด่าง

ภาพที่ 5 ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์ และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำ

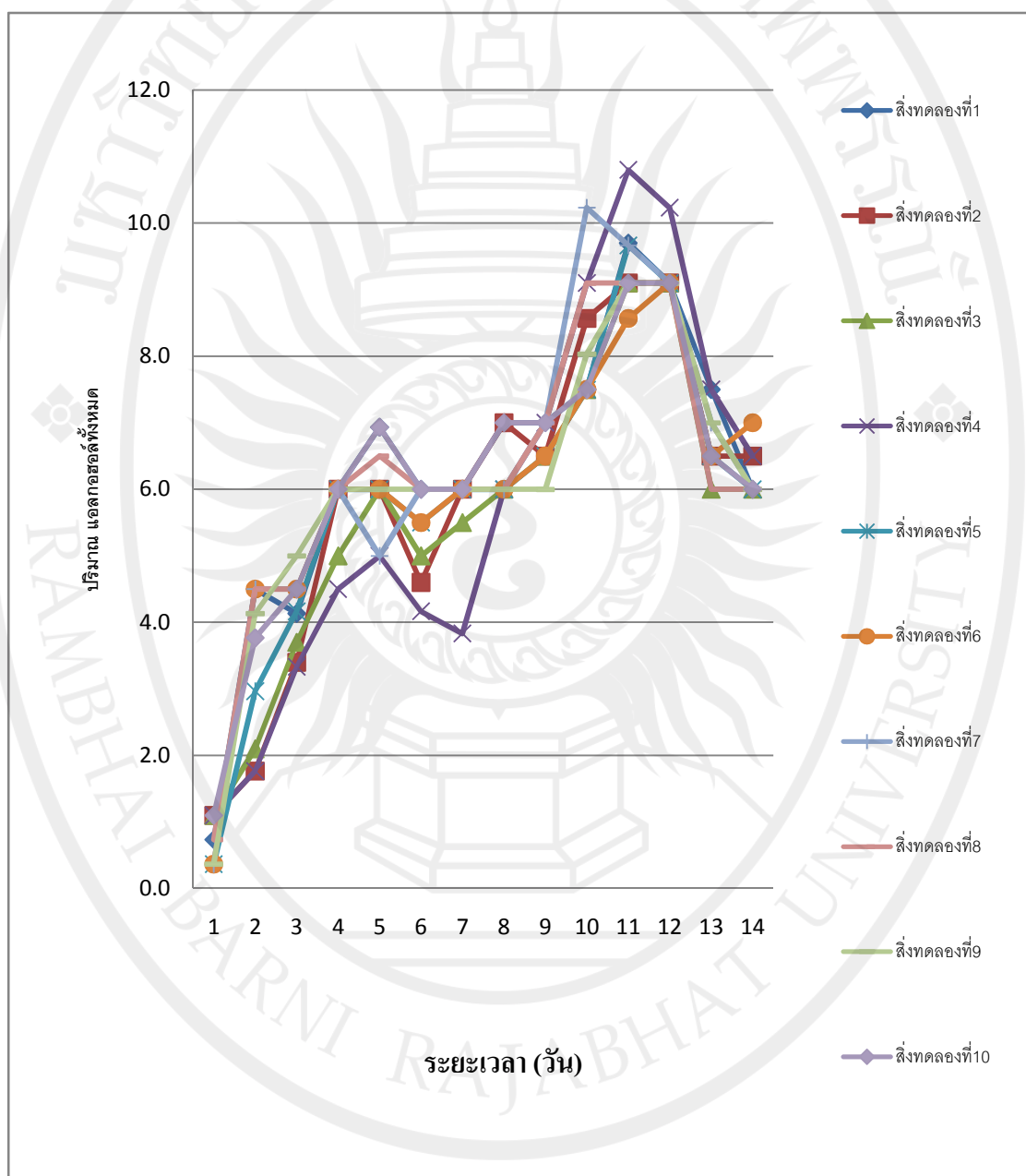
สิ่ง ทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	0.7 ^a	4.5 ^c	4.1 ^a	6 ^c	6.9 ^b	6 ^c	6 ^b	7 ^b	7 ^a	7.5 ^a	9.7 ^{ab}	9.1 ^a	7.5 ^b	6 ^a
2	0.1 ^a	1.7 ^a	3.4 ^a	6 ^c	6 ^{ab}	4.6 ^{ab}	6 ^b	7 ^b	6.5 ^a	8.5 ^c	9.1 ^a	9.1 ^a	6.5 ^{ab}	6.5 ^{ab}
3	0.1 ^a	2.1 ^a	3.7 ^{ab}	5 ^b	6 ^{ab}	5 ^{ab}	5.5 ^b	6 ^a	6.5 ^a	7.5 ^a	9.1 ^a	9.1 ^a	6 ^a	6 ^a
4	0.1 ^a	1.7 ^a	3.3 ^a	4.5 ^a	5 ^a	4.1 ^a	3.8 ^a	6 ^a	7 ^a	9.1 ^c	10.8 ^a	10.2 ^a	7.5 ^b	6.5 ^{ab}
5	0.3 ^a	2.9 ^b	4.1 ^{ab}	6 ^c	6 ^{ab}	5.5 ^{bc}	6 ^b	6 ^a	6.5 ^a	7.5 ^a	9.6 ^{ab}	9.1 ^a	6.5 ^{ab}	6 ^a
6	0.3 ^a	4.5 ^c	4.5 ^{ab}	6 ^c	6 ^{ab}	5.5 ^{bc}	6 ^b	6 ^a	6.5 ^a	7.5 ^a	8.5 ^a	9.1 ^a	6.5 ^{ab}	7 ^{ab}
7	0.3 ^a	4.5 ^c	4.5 ^{ab}	6 ^c	5 ^a	6 ^c	6 ^b	6 ^a	7 ^a	10.2 ^a	9.6 ^{ab}	9.1 ^a	7 ^{ab}	6 ^a
8	0.7 ^a	4.5 ^c	4.5 ^{ab}	6 ^c	6.5 ^b	6 ^c	6 ^b	6 ^a	7 ^a	9.1 ^c	9.1 ^a	9.1 ^a	6 ^a	6 ^a
9	0.3 ^a	4.1 ^c	5 ^b	6 ^c	6 ^{ab}	6 ^c	6 ^b	6 ^a	6 ^a	8 ^{ab}	9.1 ^a	9.1 ^a	7 ^{ab}	6 ^a
10	1.1 ^a	3.7 ^c	4.5 ^c	6 ^c	6 ^b	6 ^c	6 ^b	7 ^b	7 ^a	7.5 ^a	9.1 ^a	9.1 ^a	6.5 ^{ab}	6 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P>0.05$)

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำ

จากตารางที่ 8 พบว่าปริมาณแอลกอฮอล์แต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกวัน(ภาพที่6) ซึ่งสัมพันธ์กับปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดที่มีแนวโน้มลดลงจากวันแรก เมื่อปริกซ์ลดลงจะมีการสร้างแอลกอฮอล์ขึ้นทุกวันและคงที่ในวันที่ 8 คือ ปริมาณแอลกอฮอล์ร้อยละ 7 และทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่มีปริมาณแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ 6 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5094 และ TISTR 5020มีค่าร้อยละ 7 และสิ่งทดลองที่มีปริมาณแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คือ 1, 3, 5, 7, 8, 9 และ 10 เอทานอลเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5194, *S.cerevisiae* TISTR5596, *S.cerevisiae* TISTR 5596 + TISTR 5194, *S.cerevisiae* TISTR 5094 + TISTR 5596,*S.cerevisiae* TISTR 5094 +TISTR 5020 +TISTR 5194, *S.cerevisiae*TISTR 5020+ TISTR 5194 +TISTR 5596, *S.cerevisiae* TISTR 5596 +TISTR 5194 + TISTR 5094มีค่าร้อยละ 6 และในทุกสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแอลกอฮอล์ทั้งหมด

แต่หากพิจารณาจากตารางปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะ พบว่าปริมาณแอลกอฮอล์สูงสุด ในวันที่ 11 คือ สิ่งทดลองที่ 4 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 มีค่าร้อยละ 10.8 จะเห็นได้ว่า ระยะเวลาที่ปริมาณแอลกอฮอล์มากขึ้นจะอยู่ในช่วง 10 ถึงวันที่ 12 ซึ่งเป็นช่วงที่ยีสต์เริ่มย่อน้ำตาลเพื่อผลิตเอทานอลได้ในปริมาณมาก

ภาพที่ 6 ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะน้ำที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์ และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

4.3 ผลการวิเคราะห์การศึกษาชนิดของยีสต์ที่เหมาะสมในการหมักเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ด

หลังจากที่เตรียมวัตถุดิบเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ แล้วนำมาผสมกันทั้งหมด เพื่อให้เงาะมีความสม่ำเสมอ จากนั้นนำไปวัดค่าของแข็งที่ละลายได้เริ่มต้นพบว่ามีค่าเท่ากับ 20บริกซ์ และมีความเป็นกรด – ด่าง เท่ากับ 4.7เมื่อนำไปหมักกับยีสต์ 14 วัน ให้ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ด

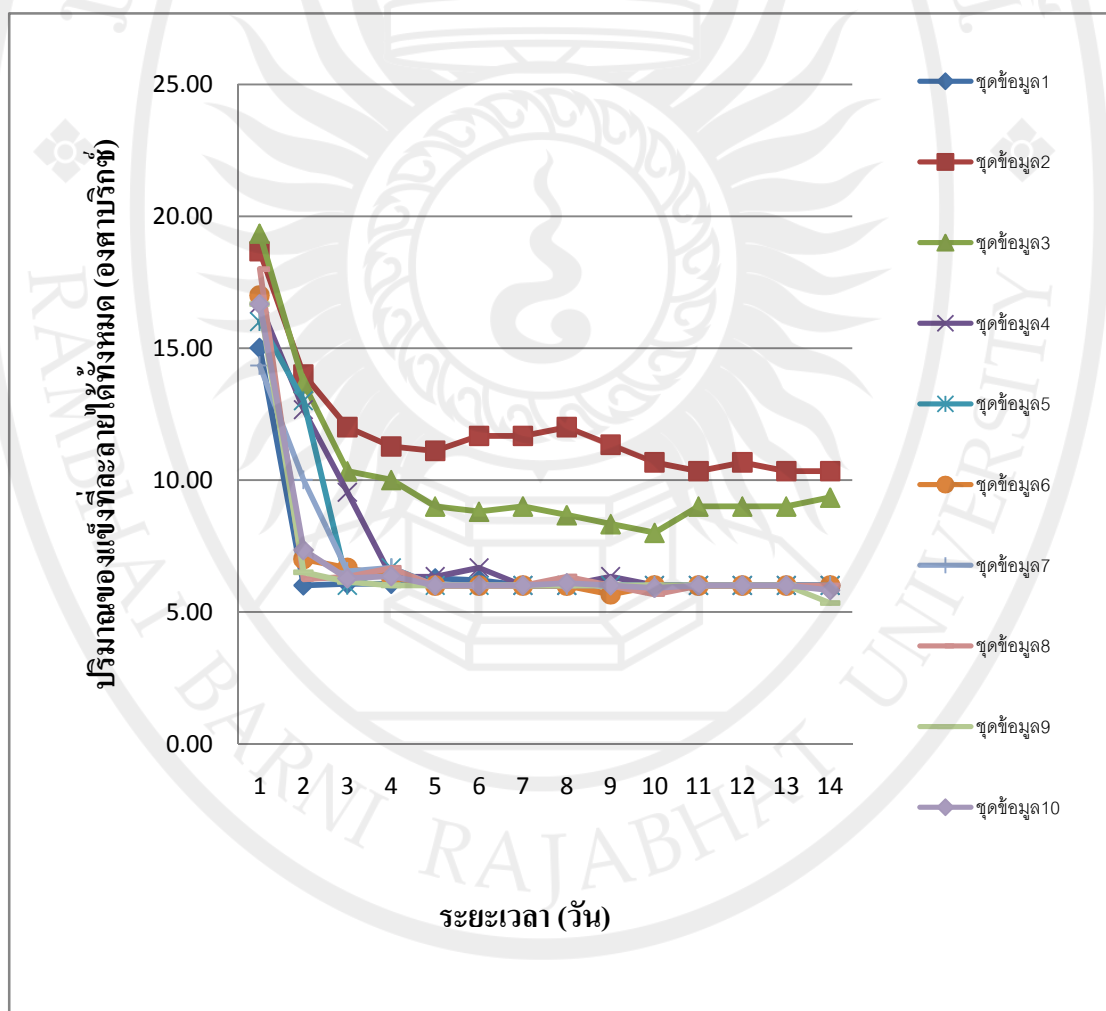
สิ่ง ทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	20 ^a	13 ^a	11 ^a	11 ^a	11 ^a	10.8 ^a	11.3 ^a	12 ^a	11.3 ^a	11 ^a	10.3 ^a	10.3 ^a	10.3 ^a	10.3 ^a
2	20.6 ^a	21 ^d	16.3 ^{cd}	16.5 ^f	14.6 ^b	15 ^d	15 ^a	14.3 ^{bc}	13.6 ^{bc}	11 ^a	11.3 ^{abc}	11.6 ^{abc}	12 ^b	11 ^{ab}
3	20.6 ^a	21 ^d	18.3 ^b	18 ^e	17 ^d	17.3 ^c	17.3 ^c	16 ^c	15.6 ^c	15.6 ^d	16.3 ^f	15.6 ^f	16.6 ^d	15 ^d
4	20.6 ^a	17 ^{bc}	12 ^{ab}	12 ^b	14.3 ^{bc}	12.6 ^{bc}	12.6 ^b	13 ^{ab}	12.6 ^{bc}	12 ^{abc}	12 ^{bcd}	11.6 ^{abc}	12 ^b	11 ^{ab}
5	20.3 ^a	17.3 ^{bc}	12.3 ^{ab}	12 ^b	13.3 ^{bc}	13.5 ^{bcd}	13.5 ^{bc}	12.3 ^a	11.6 ^{ab}	11 ^a	11.3 ^{abc}	11 ^{ad}	11.3 ^{ab}	11 ^{ab}
6	20.3 ^a	16 ^b	18.3 ^d	14 ^d	14 ^{bc}	14.0 ^{bcd}	14.0 ^{cd}	12.6 ^{ab}	13.3 ^{cd}	12.6 ^{abc}	12.6 ^{cd}	13.6 ^{dc}	13.6 ^c	14.3 ^d
7	21.3 ^a	21.6 ^d	15 ^{bcd}	16.3 ^f	15.3 ^{bcd}	13.6 ^{bad}	13.4 ^{cd}	12.3 ^a	12.6 ^{cd}	12.3 ^{abc}	13 ^a	12 ^{bc}	11.6 ^{ab}	11 ^{bc}
8	20.6 ^a	18.3 ^c	14.3 ^{abc}	15.3 ^c	15.6 ^{cd}	13.2 ^{bc}	16.4 ^{cd}	14.3 ^{dc}	14.3 ^d	13.3 ^c	14.3 ^c	15 ^{ef}	14.6 ^c	11.6 ^{bc}
9	20.6 ^a	17 ^{bc}	13.3 ^{abc}	12 ^b	13.6 ^{bc}	12 ^{ab}	11.2 ^a	12 ^a	12 ^{ab}	11.3 ^{ab}	12 ^{bcd}	12.6 ^{cd}	12 ^b	12.3 ^c
10	20 ^a	17.6 ^{bc}	13 ^{abc}	13.3 ^c	13 ^{ab}	13.3 ^{bc}	13.4 ^{bc}	13.3 ^{ab}	12.6 ^{bc}	13 ^{bc}	10.6 ^{ab}	12 ^{ab}	11 ^{ab}	11 ^{ab}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P>0.05$)

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ด

จากตารางที่ 9 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แต่ละวันมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีแนวโน้มลดลง(ภาพที่ 7) เช่น สิ่งทดลองที่ 1 เริ่มต้นที่ 20บริกซ์ วันที่ 2 ลดลงเหลือ 13 บริกซ์ และมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ เริ่มลงที่ประมาณวันที่ 10 จนถึงวันที่ 14 ซึ่งในทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับ

สิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่ยีสต์มีการย่อยและใช้น้ำตาลสูงที่สุดเหลือปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุดคือ สิ่งทดลองที่ 2, 4, 5, 7 และ 10 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5094, *S.cerevisiae*TISTR 5020, *S.cerevisiae*TISTR 5596+TISTR 5194,*S.cerevisiae*TISTR 5094 +TISTR 5596 และ *S.cerevisiae*TISTR 5596 +TISTR 5194 + TISTR 5094 มีค่าของแข็งที่ละลายได้ร้อยละ 11 สิ่งทดลองที่ยีสต์มีการย่อยและใช้น้ำตาลน้อยที่สุดเหลือปริมาณของแข็งที่ละลายได้สูงที่สุดคือสิ่งทดลองที่ 6 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์*S.cerevisiae*TISTR 5094 +TISTR 5020 มีค่าของแข็งที่ละลายได้ร้อยละ 14.33 บริกซ์ และในทุกสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณของแข็งที่ละลายได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาพที่ 7 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ดที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

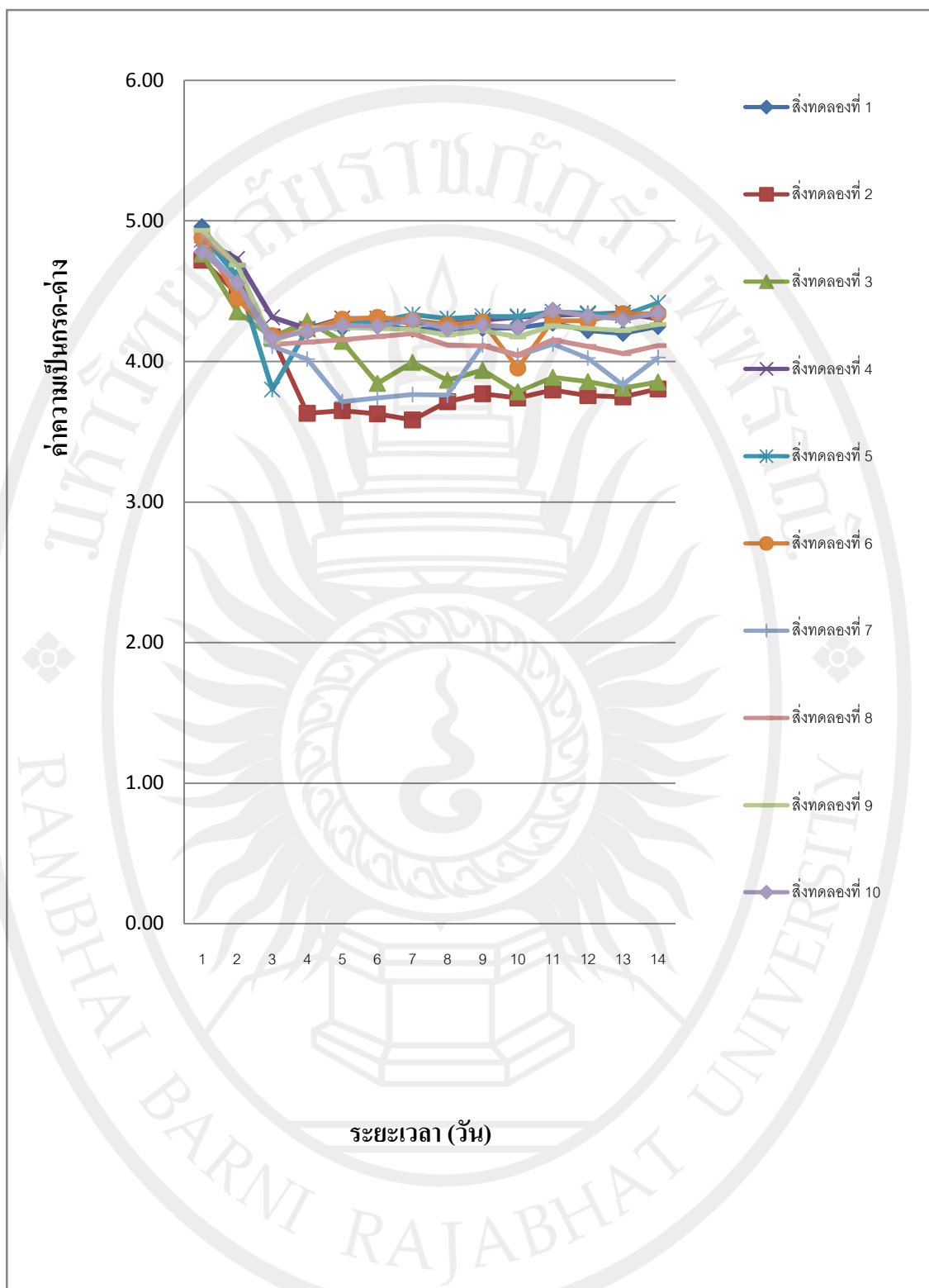
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ด

สิ่งทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	4.2 ^a	4.0 ^{ab}	4.0 ^{ab}	4.0 ^{bc}	4.0 ^{bcd}	4 ^{bc}	3.9 ^{abc}	3.9 ^{cd}	4.0 ^{efg}	4.0 ^{cde}	4 ^{bc}	3.9 ^c	3.9 ^{cd}	4.1 ^c
2	4.74 ^b	4.2 ^{ab}	3.9 ^a	3.9 ^b	3.8 ^{ab}	3.7 ^{ab}	3.7 ^a	3.5 ^a	3.6 ^a	3.5 ^a	3.9 ^a	3.5 ^a	3.5 ^a	3.6 ^a
3	4.7 ^b	3.8 ^a	3.9 ^{ab}	4.1 ^c	4.1 ^{cd}	4.0 ^{bc}	3.7 ^{abc}	3.8 ^{bc}	3.8 ^{cd}	3.7 ^{abcd}	3.74 ^{ab}	3.6 ^{ab}	3.6 ^a	3.7 ^{ab}
4	4.9 ^b	4.6 ^{ab}	4.2 ^{cd}	4.3 ^d	4.3 ^a	4.2 ^c	4.2 ^d	4.3 ^f	4.3 ^h	4.0 ^e	4 ^{bc}	4.1 ^d	4.1 ^{de}	4.4 ^d
5	4.9 ^b	4.5 ^{ab}	4.1 ^{bc}	4.0 ^{bc}	3.9 ^{ab}	3.8 ^{ab}	3.9 ^{abc}	3.9 ^{cd}	4.0 ^{fg}	4.01 ^{cde}	4.0 ^c	4 ^c	3.8 ^{bc}	4.0 ^c
6	4.8 ^b	4.8 ^b	4.0 ^{ab}	3.4 ^a	3.7 ^a	3.7 ^a	3.7 ^a	3.6 ^{ab}	3.6 ^{ab}	3.6 ^{ab}	3.6 ^a	3.6 ^{ab}	3.6 ^a	3.6 ^{ab}
7	4.9 ^b	4.5 ^{ab}	4.0 ^{ab}	3.9 ^{bc}	3.9 ^{abc}	3.8 ^{ab}	3.8 ^{ab}	3.8 ^{bc}	3.9 ^{cd}	3.8 ^{bcd}	3.8 ^{abc}	3.7 ^b	3.7 ^{ab}	4.8 ^d
8	4.7 ^b	4.6 ^{ab}	4.1 ^{bc}	3.9 ^b	4.0 ^{bc}	3.8 ^{ab}	3.8 ^{ab}	3.8 ^{bc}	3.7 ^{bc}	3.7 ^{abc}	3.7 ^{ab}	3.6 ^{ab}	3.7 ^{ab}	3.7 ^{ab}
9	4.8 ^b	4.5 ^{ab}	4.3 ^d	4.2 ^d	4.1 ^{cd}	4.2 ^c	4.1 ^{cd}	4.3 ^f	3.1 ^g	4.0 ^{de}	4.1 ^c	4.1 ^d	4.1 ^c	4.2 ^c
10	4.8 ^b	4.6 ^{ab}	4.0 ^{cd}	3.9 ^b	3.9 ^{abc}	4.1 ^c	4.0 ^{bcd}	4.0 ^d	3.9 ^{def}	3.9 ^{cde}	3.9 ^{bc}	3.9 ^c	4.1 ^{cde}	4.1 ^c

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ด

จากตารางที่ 10 พบว่าค่าความเป็นกรด - ด่าง แต่ละวันมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ (ภาพที่ 8) เช่น สิ่งทดลองที่ 2 เริ่มที่ค่าความเป็นกรด - ด่างที่ 4.7 ลดลงเหลือ 4.2 วันที่ 3 ลดลงเหลือ 3.9 และมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ จนถึงวันที่ 14 โดยมีค่าความเป็นกรด - ด่าง คือ 3.6 ซึ่งในสิ่งทดลองที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 2 แต่สิ่งทดลองที่มีค่าความเป็นกรด - ด่างสูงที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 7 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* 5094 มีค่า 3.6 และในทุกสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรด - ด่าง

ภาพที่ 8 ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ดที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์ และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมด ของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ด

สิ่งทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	0 ^a	1.4 ^a	4.1 ^a	3.8 ^a	4.6 ^a	4.2 ^a	5.5 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	7.4 ^a	5.5 ^a	4.6 ^a	4.2 ^a
2	0.3 ^a	2.2 ^{ab}	3.7 ^{abc}	3.4 ^a	3.4 ^{ab}	3.4 ^a	4.6 ^{ab}	5.3 ^{ab}	6 ^a	6 ^a	7.4 ^{cd}	6 ^a	3.8 ^a	3.4 ^a
3	0.7 ^a	2.9 ^{bc}	4.6 ^{cd}	4.6 ^a	3.4 ^{ab}	3.4 ^a	3.8 ^a	4.6 ^a	6 ^a	6.9 ^a	6.9 ^{bcd}	5.5 ^a	4.2 ^{ab}	4.2 ^b
4	0 ^a	4.6 ^d	5.5 ^d	5.5 ^{abc}	6 ^d	6 ^b	6.4 ^c	6 ^b	7.7 ^b	8.0 ^b	8.0 ^d	6.4 ^a	4.1 ^{ab}	4.6 ^b
5	0 ^a	2.9 ^{bc}	2.9 ^a	4.2 ^a	3.8 ^{ab}	3.8 ^a	4.6 ^{ab}	4.6 ^a	7.2 ^{ab}	6.9 ^a	6.4 ^{bc}	4.6 ^a	4.6 ^b	4.6 ^b
6	0.7 ^a	3.3 ^c	3.3 ^{ab}	3.8 ^a	3.4 ^{ab}	3.8 ^a	4.6 ^{ab}	4.6 ^a	6.4 ^{ab}	6.4 ^a	6.4 ^{bc}	4.6 ^a	3.4 ^a	4.6 ^b
7	0 ^a	2.5 ^{bc}	4.1 ^{bc}	3.4 ^a	3.0 ^a	3.4 ^a	4.6 ^{ab}	4.6 ^{ab}	6.4 ^{ab}	6.4 ^a	6 ^{ab}	4.6 ^a	3.8 ^{ab}	3.4 ^a
8	0 ^a	2.5 ^{bc}	2.5 ^a	4.2 ^a	3.4 ^{ab}	3.8 ^a	4.6 ^{ab}	4.6 ^a	6.4 ^{ab}	6 ^a	6 ^{ab}	4.6 ^a	4.2 ^{ab}	3.4 ^a
9	0 ^a	3.3 ^c	2.5 ^a	4.5 ^{ab}	4.2 ^{bc}	4.2 ^a	5.5 ^{cd}	5.5 ^{ab}	6.4 ^{ab}	6 ^a	6 ^{ab}	3.8 ^a	3.8 ^{ab}	4.6 ^b
10	0 ^a	1.4 ^a	2.9 ^a	4.6 ^{ab}	3.8 ^{ab}	3.4 ^a	5.0 ^b	5.0 ^{ab}	6.4 ^{ab}	6 ^a	5.0 ^a	4.2 ^a	3.4 ^a	3.4 ^a

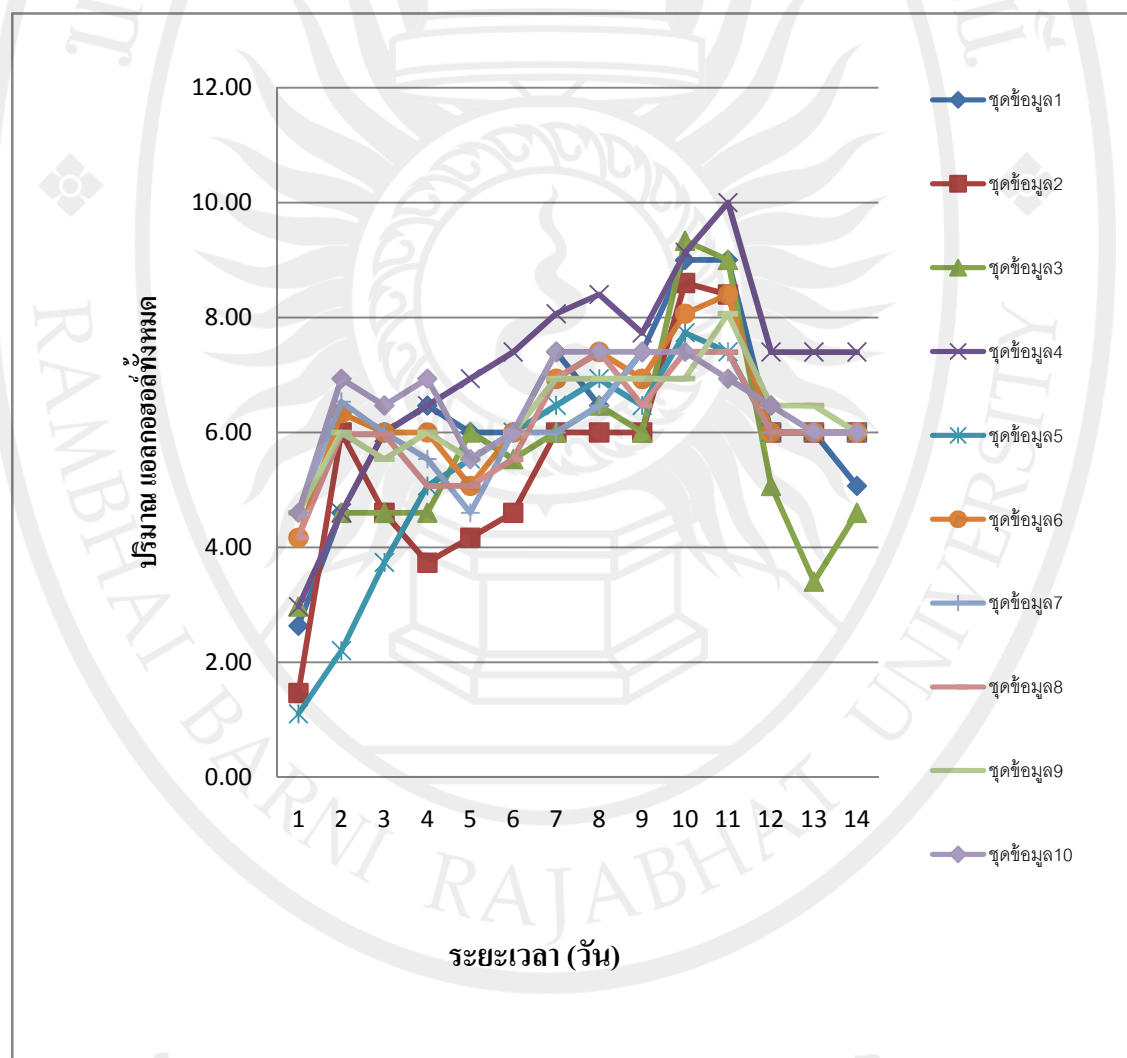
หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P>0.05$)

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ด

จากตารางที่ 11 พบว่าปริมาณแอลกอฮอล์แต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกวัน ซึ่งสัมพันธ์กับปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดที่มีแนวโน้มลดลงจากวันแรก เมื่อบริกซ์ลดลงจะมีการสร้างแอลกอฮอล์ เช่น สิ่งทดลองที่ 1 วันที่ 1 ปริมาณแอลกอฮอล์ร้อยละ 0 และมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวันและคงที่ในวันที่ 8 ถึงวันที่ 10 คือ ปริมาณแอลกอฮอล์ร้อยละ 6 และทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่มีปริมาณแอลกอฮอล์มากที่สุดคือ สิ่งทดลองที่ 4, 5 และ 6 เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 มีค่าร้อยละ 4.6 และสิ่งทดลองที่มีปริมาณแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 2, 7, 8 และ 10 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์

*S.cerevisiae*TISTR 5020, *S.cerevisiae*TISTR 5094+TISTR 5596, *S.cerevisiae*TISTR 5094 +TISTR 5020 มีค่าร้อยละ 3.4 และในทุกสิ่งการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมด

แต่หากพิจารณาจากตารางปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะ พบว่าปริมาณแอลกอฮอล์สูงสุดในวันที่ 10 ถึงวันที่ 11 คือสิ่งทดลองที่ 4 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae*TISTR 5020 มีค่าร้อยละ 8 จะเห็นว่าระยะเวลาปริมาณแอลกอฮอล์มากขึ้นจะอยู่ในช่วงวันที่ 9 ถึงวันที่ 11 ซึ่งเป็นช่วงยีสต์เริ่มย่อยน้ำตาลเพื่อผลิตเอทานอลได้ในปริมาณมาก

ภาพที่ 9 ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะเอาเฉพาะเนื้อเงาะและเมล็ดที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

4.4 ผลการวิเคราะห์การศึกษาชนิดของยีสต์ที่เหมาะสมในการหมักเอทานอลจากเงาะทั้งผล

หลังจากที่เตรียมวัตถุดิบเงาะเอาเฉพาะเนื้อและน้ำ แล้วนำมาผสมกันทั้งหมด เพื่อให้เงาะมีความสม่ำเสมอ จากนั้นนำไปวัดค่าของแข็งที่ละลายได้เริ่มต้นพบว่ามีความเท่ากับ 20 บริกซ์ และมีความเป็นกรด – ค่าเท่ากับ 4.9 เมื่อนำไปหมักกับยีสต์ 14 วัน ให้ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะทั้งผล

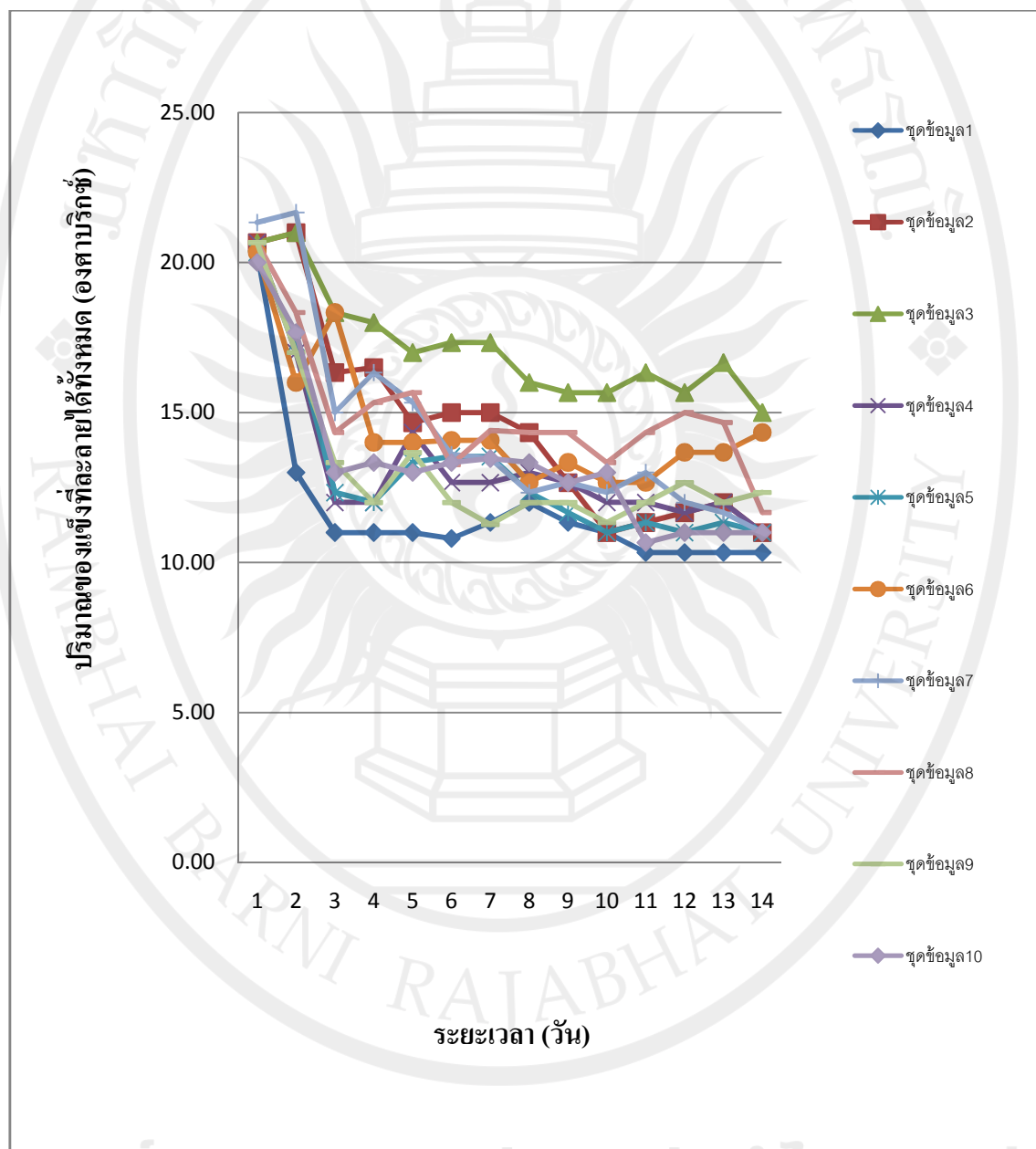
สิ่ง ทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	15 ^{ab}	6 ^a	6.0 ^a	6.06 ^a	6.26 ^a	6.2 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^b
2	18.6 ^{ab}	14 ^d	12 ^c	11.2 ^c	11.1 ^c	11.6 ^c	11.6 ^c	12 ^c	11.3 ^c	10.6 ^c	10.3 ^c	10.6 ^c	10.3 ^c	10.3 ^d
3	19.3 ^b	13.6 ^{cd}	10.3 ^b	10 ^b	9 ^b	8.8 ^b	9 ^b	8.6 ^b	8.3 ^b	8 ^b	9 ^b	9 ^b	9 ^b	9.3 ^c
4	16.6 ^{ab}	12.6 ^{cd}	9.5 ^b	6.3 ^a	6.3 ^a	6.6 ^a	6 ^a	6 ^a	6.3 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^b
5	16 ^{ab}	13 ^{cd}	6 ^a	6.6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^b
6	17 ^{ab}	7 ^{ab}	6.6 ^a	6.3 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	5.6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^b
7	14.3 ^a	10 ^{bc}	6.5 ^a	6.6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^b
8	18 ^{ab}	6.2 ^{ab}	6.3 ^a	6.6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6.3 ^a	6 ^a	5.6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^b
9	16.6 ^{ab}	6.5 ^{ab}	6.1 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	5.3 ^a
10	18 ^{ab}	6.4 ^{ab}	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^d

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะทั้งผล

จากตารางที่ 12 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้แต่ละวันมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีแนวโน้มลดลง (ภาพที่ 10) เช่น สิ่งทดลองที่ 1 เริ่มต้นที่ 20 บริกซ์ ลดลงเหลือ 15 บริกซ์ วันที่ 2 ลดลงเหลือ 6 บริกซ์ มีแนวโน้มคงที่ในวันที่ 14 ซึ่งในทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่ยีสต์มีการย่อยและใช้น้ำตาลสูงที่สุดเหลือปริมาณของแข็งที่ละลายได้น้อยที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 9 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 + TISTR 5194 + TISTR

5596 มีค่าของแข็งที่ละลายได้ร้อยละ 5.3 บริกซ์ สิ่งทดลองที่ยีสต์มีการย่อยและใช้น้ำตาลน้อยที่สุด เหลือปริมาณของแข็งที่ละลายได้สูงที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 2 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5094 มีค่าของแข็งที่ละลายได้ร้อยละ 10.3 บริกซ์ และในทุกสิ่งการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณของแข็งที่ละลายได้

ภาพที่ 10 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (Brix) ของเอทานอลจากเงาะทั้งผลที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์ และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

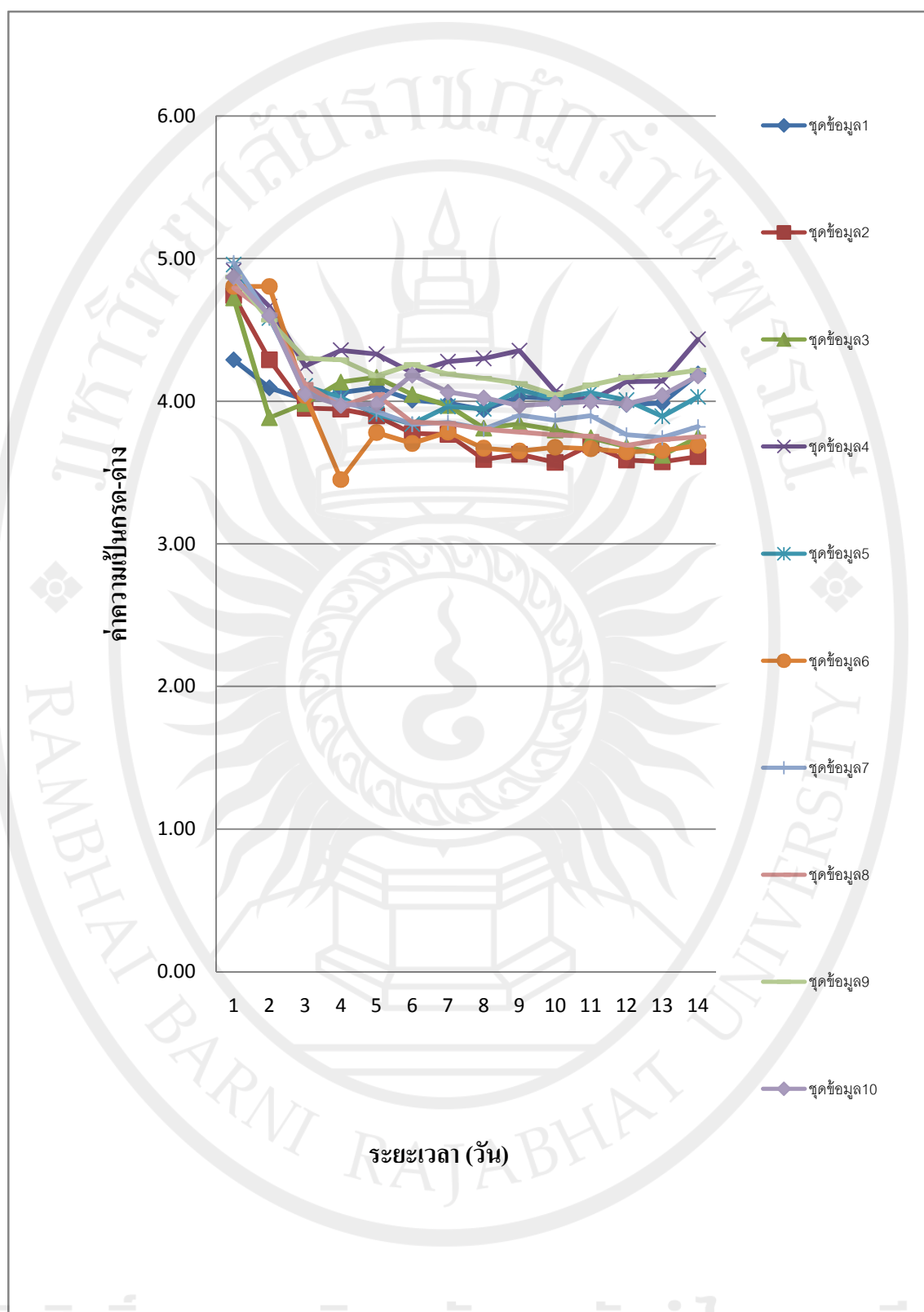
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด – ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะทั้งผลเมล็ด

สิ่ง ทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	4.9 ^d	4.6 ^{bc}	4.1 ^c	4.2 ^d	4.2 ^c	4.2 ^{de}	4.2 ^{de}	4.2 ^{cd}	4.2 ^{cd}	4.2 ^b	4.2 ^d	4.2 ^c	4.2 ^{bc}	4.2 ^c
2	4.7 ^a	4.4 ^{ab}	4.1 ^c	3.6 ^a	3.6 ^a	3.6 ^a	3.5 ^a	3.7 ^a	3.7 ^a	3.7 ^a	3.7 ^a	3.7 ^a	3.7 ^a	3.8 ^a
3	4.7 ^{ab}	4.3 ^a	4.1 ^c	4.2 ^d	4.1 ^b	3.8 ^c	3.9 ^c	3.8 ^b	3.9 ^b	3.7 ^a	3.8 ^a	3.8 ^a	3.8 ^a	3.8 ^a
4	4.8 ^{abcd}	4.7 ^c	4.3 ^f	4.2 ^d	4.3 ^c	4.3 ^c	4.2 ^{def}	4.2 ^d	4.2 ^d	4.3 ^b	4.3 ^d	4.3 ^{cd}	4.3 ^c	4.3 ^{cd}
5	4.9 ^{bcd}	4.6 ^{bc}	3.8 ^a	4.2 ^d	4.2 ^c	4.2 ^{de}	4.3 ^f	4.3 ^d	4.3 ^d	4.3 ^b	4.3 ^d	4.3 ^d	4.3 ^c	4.4 ^d
6	4.8 ^{abcd}	4.4 ^{ab}	4.1 ^c	4.2 ^d	4.3 ^c	4.3 ^c	4.2 ^{cf}	4.2 ^d	4.2 ^d	3.9 ^{ab}	4.2 ^d	4.2 ^{cd}	4.3 ^c	4.3 ^{cd}
7	4.8 ^{abcd}	4.5 ^{bc}	4.1 ^b	4.0 ^b	3.7 ^a	4.7 ^b	3.7 ^b	3.7 ^b	4.1 ^c	4.0 ^{ab}	4.1 ^b	4.0 ^b	3.8 ^a	4.0 ^b
8	4.9 ^{bcd}	4.6 ^c	4.1 ^{bc}	4.1 ^c	4.1 ^b	4.1 ^d	4.1 ^d	4.1 ^c	4.1 ^c	4.0 ^{ab}	4.1 ^{bc}	4.1 ^b	4.0 ^b	4.1 ^b
9	4.9 ^{cd}	4.6 ^c	4.1 ^{cd}	4.2 ^d	4.2 ^c	4.2 ^{bc}	4.2 ^{de}	4.1 ^{cd}	4.2 ^{cd}	4.1 ^b	4.2 ^{cd}	4.2 ^c	4.2 ^{bc}	4.2 ^c
10	4.7 ^{abc}	4.5 ^{bc}	4.1 ^{de}	4.2 ^d	4.2 ^c	4.2 ^{de}	4.2 ^{cf}	4.2 ^{cd}	4.2 ^d	4.2 ^b	4.3 ^d	4.3 ^c	4.3 ^c	4.3 ^{cd}

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P>0.05$)

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง(pH) ของเอทานอลจากเงาะทั้งผล

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่มีแนวโน้มคงที่ (ภาพที่ 11) เช่น สิ่งทดลองที่ 1 เริ่มที่ค่าความเป็นกรด-ด่าง 4.9 ลดลงเหลือ 4.6 วันที่ 3 ลดลงเหลือ 4.1 และเพิ่มขึ้นในวันที่ 4 มีค่า 4.2 จนมีแนวโน้มคงที่ในวันที่ 7 ถึงวันที่ 9 โดยค่าความเป็นกรด-ด่าง คือ 4.2 ซึ่งในทุกสิ่งทดลองมีลักษณะเช่นเดียวกันกับสิ่งทดลองที่ 1 แต่สิ่งทดลองที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 5 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5596+TISTR 5194 คือ เชื้อผสม มีค่า 4.4 และสิ่งทดลองที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างต่ำที่สุด คือ สิ่งทดลองที่ 2 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยเชื้อยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5094 มีค่า 3.8 และในสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P<0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรด-ด่าง

ภาพที่ 11 ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) ของเอทานอลจากเงาะทั้งผลหมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์ และเชื้อผสมเป็นเวลา 14 วัน

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะทั้งผล

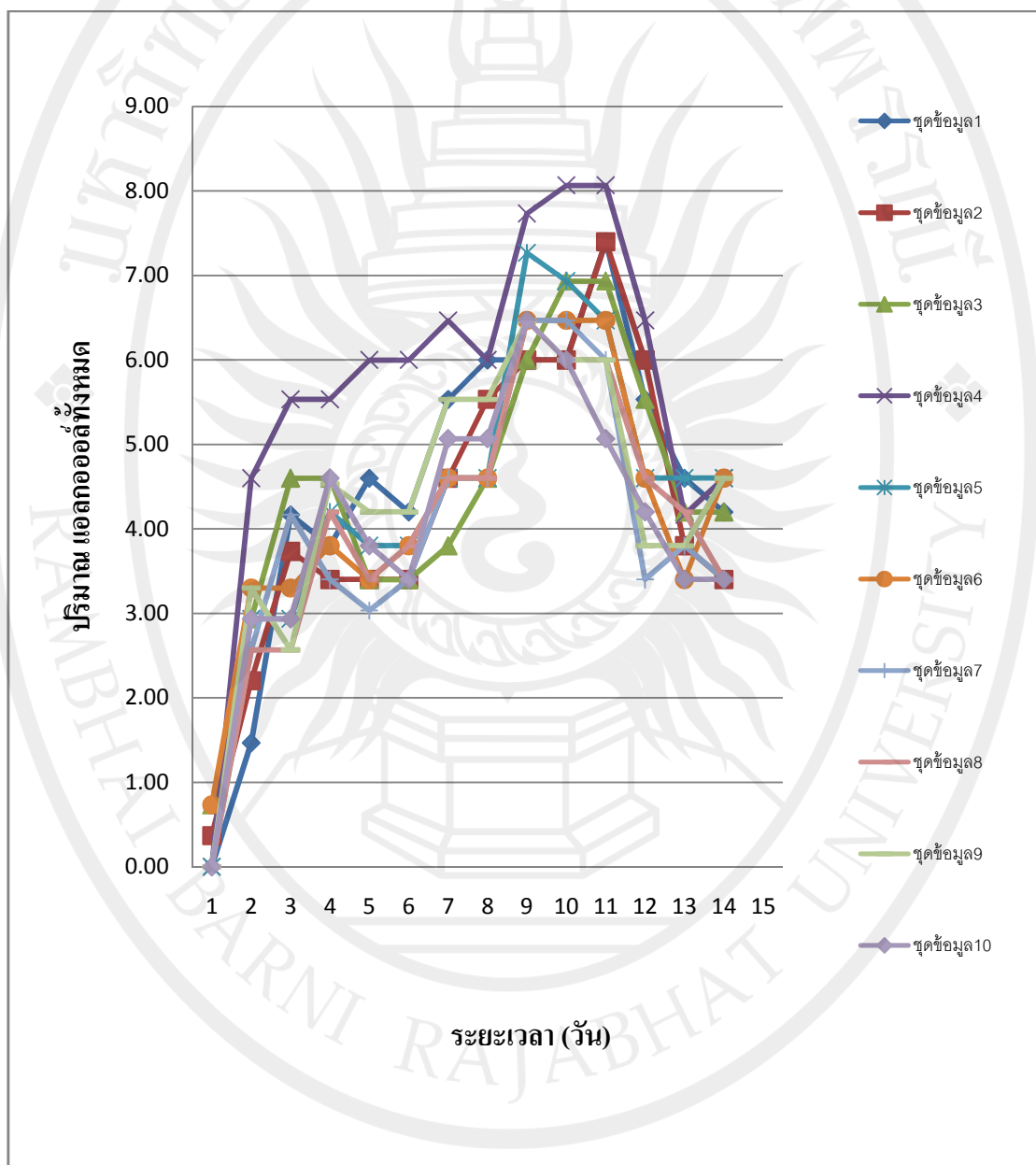
สิ่ง ทดลอง	วันที่													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	0 ^a	1.4 ^a	4.1 ^a	3.8 ^a	4.6 ^a	4.2 ^a	5.5 ^a	6 ^a	6 ^a	6 ^a	7.4 ^a	5.5 ^a	4.6 ^a	4.2 ^a
2	0.3 ^a	2.2 ^{ab}	3.7 ^{abc}	3.4 ^a	3.4 ^{ab}	3.4 ^a	4.6 ^{ab}	5.3 ^{ab}	6 ^a	6 ^a	7.4 ^{cd}	6 ^a	3.8 ^a	3.4 ^a
3	0.7 ^a	2.9 ^{bc}	4.6 ^{cd}	4.6 ^a	3.4 ^{ab}	3.4 ^a	3.8 ^a	4.6 ^a	6 ^a	6.9 ^a	6.9 ^{bcd}	5.5 ^a	4.2 ^{ab}	4.2 ^b
4	0 ^a	4.6 ^d	5.5 ^d	5.5 ^{abc}	6 ^d	6 ^b	6.4 ^c	6 ^b	7.7 ^b	8.0 ^b	8.0 ^d	6.4 ^a	4.1 ^{ab}	4.6 ^b
5	0 ^a	2.9 ^{bc}	2.9 ^a	4.2 ^a	3.8 ^{ab}	3.8 ^a	4.6 ^{ab}	4.6 ^a	7.2 ^{ab}	6.9 ^a	6.4 ^{bc}	4.6 ^a	4.6 ^b	4.6 ^b
6	0.7 ^a	3.3 ^c	3.3 ^{ab}	3.8 ^a	3.4 ^{ab}	3.8 ^a	4.6 ^{ab}	4.6 ^a	6.4 ^{ab}	6.4 ^a	6.4 ^{bc}	4.6 ^a	3.4 ^a	4.6 ^b
7	0 ^a	2.5 ^{bc}	4.1 ^{bc}	3.4 ^a	3.0 ^a	3.4 ^a	4.6 ^{ab}	4.6 ^{ab}	6.4 ^{ab}	6.4 ^a	6 ^{ab}	4.6 ^a	3.8 ^{ab}	3.4 ^a
8	0 ^a	2.5 ^{bc}	2.5 ^a	4.2 ^a	3.4 ^{ab}	3.8 ^a	4.6 ^{ab}	4.6 ^a	6.4 ^{ab}	6 ^a	6 ^{ab}	4.6 ^a	4.2 ^{ab}	3.4 ^a
9	0 ^a	3.3 ^c	2.5 ^a	4.5 ^{ab}	4.2 ^{bc}	4.2 ^a	5.5 ^{cd}	5.5 ^{ab}	6.4 ^{ab}	6 ^a	6 ^{ab}	3.8 ^a	3.8 ^{ab}	4.6 ^b
10	0 ^a	1.4 ^a	2.9 ^a	4.6 ^{ab}	3.8 ^{ab}	3.4 ^a	5.0 ^b	5.0 ^{ab}	6.4 ^{ab}	6 ^a	5.0 ^a	4.2 ^a	3.4 ^a	3.4 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

4.4.3 ผลการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะทั้งผล

ตารางที่ 14 พบว่าปริมาณแอลกอฮอล์แต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกวัน (ภาพที่ 12) ซึ่งสัมพันธ์กับปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดที่มีแนวโน้มลดลงจากวันแรก เมื่อปริกซ์ลดลงจะมีการสร้างแอลกอฮอล์ขึ้น เช่นสิ่งทดลองที่ 1 วันที่ 1 ปริมาณแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.3 และมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวันและเริ่มคงที่ในวันที่ 10 คือปริมาณแอลกอฮอล์มากที่สุด คือสิ่งทดลองที่ 4 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 มีค่าร้อยละ 7.4 และสิ่งทดลองที่มีปริมาณแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คือสิ่งทดลองที่ 3 คือ เอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5596 มีค่าร้อยละ 4.6 และในทุกสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แสดงว่ายีสต์ต่างสายพันธุ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมด

แต่หากพิจารณาปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะ พบว่าปริมาณแอลกอฮอล์สูงที่สุดในวันที่ 11 และมีแนวโน้มคงที่ในวันที่ 12 ถึงวันที่ 14 คือสิ่งทดลองที่ 4 คือเอทานอลจากเงาะที่หมักด้วยยีสต์ *S.cerevisiae* TISTR 5020 มีค่าร้อยละ 10 จะเห็นว่าระยะเวลาที่ปริมาณแอลกอฮอล์มากขึ้นจะอยู่ในช่วงวันที่ 5 ถึงวันที่ 11 ซึ่งเป็นช่วงที่ยีสต์เริ่มขย่น้ำตาลเพื่อผลิตเอทานอลในปริมาณมาก

ภาพที่ 12 ปริมาณแอลกอฮอล์ทั้งหมดของเอทานอลจากเงาะที่หมักจากยีสต์ 4 สายพันธุ์และระบบผสมเป็นเวลา 14 วัน